

[Lawaetz]

svare på: så længe skatetrykket er så urimelig hårdt med en marginalskat på 73 pct., er det helt naturligt, at folk leder med lys og lygte efter skattebesparelser, så de får lov at beholde en smule af de penge, de har tjent. F.eks. vellønnede funktionærer, der ikke har en stor villa med stort rentefradrag – er det egentlig umoralsk, at de forsøger på et sådant leasingarrangement? Nej, det er det ikke. Pengene kommer ud at arbejde produktivt, og indskyderen får en skattelettelse, som i øvrigt i høj grad overdrives af misundelige menneskers kritik, for i virkeligheden er det i mange tilfælde kun en udsættelse af skattebetalingen. Den dag, leasingprojektet er fuldt afskrevet eller sælges, kommer jo fortjenssten, der skal beskattes.

Nå, noget sådant må naturligvis ikke finde sted i et så stærkt socialistisk præget land som Danmark. Det må stoppes, og derfor kommer socialdemokratiet med lovforslag nr. L 53, som stort set ødelægger begrebet leasing. Den opfattelse har vi vel fået yderligere bekræftet i den lille indledningsdebat, der var mellem hr. Lykkeitoft og hr. Bernhard Baunsgaard.

Finansiell leasingvirksomhed anses skattemæssigt for finansieringsvirksomhed, som om finansieringsvirksomhed i sig selv var en forbrydelse, men i alle tilfælde anses disse mennesker, som har sat penge i et foretagende, ikke for ejere af de omhandlede aktiver i skattemæssig henseende og må således ikke foretage afskrivninger, som andre må.

Det er interessant at se – og hr. Bernhard Baunsgaard var inde på det – i stk. 2 i § 29 T, at de socialdemokratiske skattejægere ikke selv har kunnet finde ud af, hvad finansiell leasing er for noget. Denne afgørelse overlader man til skatteministeren og administrationen. Som hr. Bernhard Baunsgaard ville jeg føle mig meget foruroliget ved en så løs bestemmelse.

Realiteten er i øvrigt, at en sådan retfærdig afgørelse stort set er umulig; der vil altid være en lang række overgangstilfælde.

Skatteministeren er klar over, at socialdemokratiets forslag går for vidt, og så skynder han sig at lave sit eget forslag. Jeg er enig med skatteministeren i, at der er en række vildskud i leasingvirksomhed, der bør bremses. Eksempel: andelselskaber eller kommuner, der ikke har afskrivningsmuligheder, leasing af hele rådhusets sportshaller osv.

Dér skyder man over målet med hensyn til, hvad meningen er.

Firmaer, der anvender erhvervstilskud til leasingarrangementer, er heller ikke af det gode.

Men skatteministerens forslag går efter fremskridtspartiets opfattelse for vidt. Uden at gå i enkeltheder kan jeg f.eks. pege på, at leasingselskaber, der udlejer maskiner, inventar og lignende driftsmidler, ikke løbende kan foretage afskrivninger, og det vil sige, at man her ødelægger den hidtidige skattefordel.

Der er også i loven en udtalt diskriminering af privatpersoner i forhold til selskaber. Jeg kan ikke overse, hvor meget denne lovgivning vil skade investering og beskæftigelse, og det er der desværre nok ingen der kan – det vil tiden vise.

Jeg kan heller ikke overse, hvor meget et indvundet skatteprovenu vil give. Jeg ved ikke, om skatteministeren kan, men det bliver nok mindre, end man tror, fordi det i masser af tilfælde kun vil dreje sig om forskellen mellem en skatteydere personlige skat og selskabsskat.

Som lovforslaget ser ud i dag, kan fremskridtspartiet ikke medvirke, og jeg er bange for, man ikke vil foretage de ændringer, som vi måtte ønske. Selvfølgelig skulle en fornuftig skattereform være gået forud for denne lovgivning. Det kunne have gjort det, vi beskæftiger os med i dag, overflødig. Men sådan er det ikke gået, og det er fortsat sundt for den økonomiske politik og for erhvervslivet i sin helhed, at der tilbage er for enkelt parti, som går imod enhver form for skattestramninger for de i forvejen hårdt ramte skatteydere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi behandler her i dag to lovforslag om leasing: et socialdemokratisk forslag – og det drejer sig jo om det, der kaldes finansiell leasing – og et regeringsforslag, der klart og knapt indskrænker brugen af anparter som finansieringsform for erhvervslivet, når det gælder leasing.

Begge forslag indeholder bestemmelser om ikrafttræden fra fremsættelsesdagen, og jeg vil gerne understrege her, at det er det tidligste, et forslag kan have virkning fra. Men en anden forudsætning for, at et lovforslag kan